

אסור לקרוא בשעת התפלה. נא לשמור על קדושת הגליון

פניני עיני חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולהצלחת ורפואת יהודה אריה בן רחל ברכה וב"ב

פְּרֻשֵׁת וְאַתְחַנֵּן – שְׁמִירַה רוּחַנִית

"וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשֵׁיכֶם" (דברים ד, טו)

הַרְקִיעַ (תהלים יט, ב).

אכן אין ספק, שכאשר האדם מרים את עיניו בכל שעה משעות היום רואה הוא כמה הוא קטן מול גדולת הבריאה, הוא מתבונן בחכמה הנפלאה, שהטביע הבורא במהלך השמש, הירח, הכוכבים וכוכבי הלכת השולטים בעולמנו הגדול, כאשר חוק וזמן נתן להם, שלא ישנו את תפקידם, ששים ושמחים לעשות רצון קונם. וזה מה שאנו מסיימים בברכת הלבנה: "אלמלא לא זכו ישראל אלא להקביל פני אביהם שבשמים כל חודש וחודש דיים. (סנהדרין מב). הנה כי כן, הסתכלות בצבא השמים תביא את האדם להתעלות רוחנית מפלאה ולחיזוק האמונה במי שאמר והיה העולם.

ומה שאנחנו קוראים בפרשה, שהתורה מזהירה אותנו מפני מגמה להסתכל בצבא השמים ויבוא לטעות בעבוד זרה וליפול בצד הנגדי באמונה בה, הייתכן?!

כאן מונח יסוד עיקרי מדרכי עבודת ה', בכל אחד ממהלכיו של האדם, נתן לו הקב"ה מקום לטעות. כל תופעה, כל תמונה, כל מצב, ניתנים לפרש בשני אופנים. מכל מקרה ומקרה יכול האדם להסיק מסקנות לכאן ולכאן. ועל האדם להשכיל ולדלג על פני הטעות, כי אז עובר את המשוכה בהצלחה ומשיג את התכלית.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

אנשים רבים מסתמכים על פסוק זה כדי להזהיר את האדם לשמור נפשו מכל דבר אשר עלול לסכן את קיומו הגופני, אך האמת היא, כי פסוק זה בפרשתנו מזהיר מפני סכנה לקיומו הרוחני של האדם.

התורה כותבת בהמשך: "וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשֵׁיכֶם כִּי לֹא רְאִיתֶם כָּל תְּמוּנָה בַיּוֹם דְּבַר ה' אֲלֵיכֶם בְּחָרֵב מִתּוֹךְ הָאֵשׁ, כִּי תִשְׁחַתּוּ וְעַשִּׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל (דברים ד, טז)". האדם מזהר מנטיות לסמלים שיביאו אותו לעבודה זרה.

וממשיכה התורה: "וּפֶן תִּשָּׂא עֵינֶיךָ הַשְּׁמַיְמָה וְרִאִיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הַיָּרֵחַ וְאֶת הַכּוֹכָבִים כֹּל צָבָא הַשָּׁמַיִם וְנִדְחַתְּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וְעִבַדְתָּם אֲשֶׁר חָלַק ה' אֱלֹהֶיךָ אֶתְּם לְכָל הָעַמִּים תַּחַת כָּל הַשָּׁמַיִם (דברים ד, טז)".

האדם מזהר מלשאת עיניו השמימה להסתכל בדבר ולתת לב לשוב לטעות אחריהם (רש"י). לפי מקורות אחרים האדם מוזמן לשאת את עיניו דווקא כל הזמן כדי להתחזק באמונתו בה' וכדי להתעלות בראותו את הנפלאות במעשי הבורא. וכן מכריז הנביא ישעיהו: "שְׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וְרִאוּ מִי בָרָא אֶלֶּה, הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צָבָאָם לְכֹלֶם בְּשֵׁם יְקָרָא (ישעיהו מ, כו)" וכן דוד המלך אומר: "הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֱ-ל וּמַעֲשֵׂה יְדֵיו מְגִיד

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה ישי בן גילה יניב בן גילה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רוני מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה עינת בת רחל ברכה רונן אברהם וב"מ רחל ברכה בת פדילה דליה ארז מזרחי וב"ב נעם יצחק בן רחל ברכה עמית בת רבקה יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע נטלי בת יונית שלמה ודנה דוד וב"ב כולל ברסלב אילת

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רוינת בת סימי תרצה בתי בת ימנה ניט סיון בת אסתר עמית בת טובה יוסף בן רוחמה חגית בת גילה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר

רפואה שלמה

הראשלי"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'ה הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזירי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מדרכי ניזירי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר ברכה בת עכה- בריאות ואריכות ימים יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעדיה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה עמית בת רחל אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל רחל בת זוהרה דניאל רפאל בן חגית אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם נחום בן כיריה מוריה בן רחל ברכה טובה בת אורה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה שלו בן מזל פתימה כל עם ישראל

20/07/2013		י"ג אב תשע"ג	
פרשת ואתחנן			
הפטרה: "נחמו נחמו" - ישעיה פרק מ			
ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
י"ם	19:07	20:26	21:14
ת"א	19:24	20:27	21:11
חיפה	19:16	20:29	21:15
ב"ש	19:22	20:24	21:11

שואל ומשיב בהלכה – הפרשת חלה

מהי ברכת הפרשת חלה?

? : שאלה

! : תשובה

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

קודם ההפרשה לכתחילה יעמוד. **מקורות:** אף שדעת המג"א (או"ח סימן ח סק"ב) שמותר לברך בעודו יושב. מ"מ בשו"ת הר צבי (או"ח ח"ב סימן קל) כתב בשם הישועות יעקב, שלכתחילה יש לעמוד. ויברך: "ברוך אתה ה', אלוקינו מלך העולם, אשר קידשנו במצוותיו וציוונו להפריש חלה תרומה". ואחר כך לוקח חתיכת בצק קטנה ואומר: "הרי זו חלה". **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן שכח ס"א), הראש"ל הגר"ע יוסף בהליכות עולם ח"א (עמ' רצא), חזון עובדיה (פסח עמ' קעח), הראש"ל הגר"מ אליהו בקובץ התורה והארץ (ח"ה עמ' 62).

יש לברך על ההפרשה, ורק לאחר מכן להפריש ולומר "הרי זו חלה". ואם הפריש ואחר כך בירך, בדיעבד יצא ידי חובה. **מקורות:** הגרי"ח ב"בן איש חי (ש"ר פרשת צו הכ"א) וע"ע בירחון אור תורה (סיון תשע"א סימן קיח). הפריש חלה ללא ברכה, העיסה מתקנת ואין צריך להפריש שוב. **מקורות:** שו"ת הר צבי (זרעים סימן קיב), שו"ת מנחת יצחק ח"ט (סימן קיח)

כחה של תפלה

צדקנית גדולה הייתה בתו של הגאון רבי מאיר, בנו של הגאון רבי יעקב עמדין. אף בעלה היה מופלג בתורה ומבורך בעשירות. פעם השכימה בערב שבת ויצאה לשוק לקנות דגים לשבת קודש. היא מצאה דג גדול, וקנתה אותו. שמחה הצדקת שמחה גדולה ונתנה שבח והודאה לבורא: "**ריבונו של עולם! הנה חוננתי בדג חשוב כזה לשבת קודש - חנני נא גם באורח הגון, שיהנה גם הוא מהדג הזה.**"

אחרי חצות היום, נעצר ליד ביתה רב אחד נשוא פנים. היה זה הרב הקדוש רבי יצחק מדרוהוביטש, אביו של הרב הקדוש ר' מיכל מזלוטשוב. בני הבית לא הכירו אותו, וגם הוא לא אמר להם מי הוא. אולם, מקלסתר פניו הכירו, שהוא איש קדוש. קיבלו את פניו בכבוד גדול ועיכבוהו לשבות אצלם בשבת קודש.

בתום סעדה שלישית, עשה הרב שאלת חלום, שיודיעו לו מן השמים על מה ולמה שלחו אותו לכאן, ומה עליו לעשות בעיר הזאת. השיבו לו, שאינו צריך לתקן כאן שום דבר אלא שבעלת הבית מגזע קודש היא, בת תלמיד חכם גדול, ובעצמה צדקנית גדולה. **בערב שבת התפללה לה' יתברך, שיזכה אותה באורח הגון, לשבת קודש, שיהנה מהדג שקנתה - ונתקבלה בקשתה.** מאחר שבדור הזה אין אורח הגון יותר ממננו, לכן הודיעו לו בערב שבת מן השמים, שישע לשבות שם ביום השבת!

לאחר סעדת מלווה מלכה, נפרד האורח מבני הבית והם ליווהו אל מרכבתו. "בבקשה ממך, שלא תוסיפי להתפלל כך, כי אני הייתי במרחק רב מכאן. ועל ידי תפלתך הטריחו אותי לבוא לכאן לשבת עמכם!" ביקש ממנה הצדיק בעת היפרדו ממנה.

רגישות לזולת

רגישות לזולת הייתה תמיד בראש מעייניהם של רבותינו, ומהם ניתן ללמוד הנהגות מופלאות. לפני זמן מה שני אברכים עמדו בתור לתשלום באחד המרכולים. לפנייהם בתור היו מספר קונים, והם המתינו בסבלנות תוך כדי שהם משוחחים שיחה תורנית ביניהם. והנה, כשכבר כמעט הגיע תורם ואך אנשים בודדים עמדו לפנייהם, התנצל אחד האברכים בפני חברו, **עזב את מקומו והלך לעבר קופה אחרת, שבה עמדו יותר קונים הממתנים לתורם.**

האברך השני, כשראה זאת הביט כדי לראות, האם ישנה סיבה כלשהי למעבר חבירו בייחוד, בשל העובדה שכעת יהיה עליו להמתין יותר ויתרה מכך, בעקבות זאת הופסקה אף השיחה התורנית. דקות ארוכות חכך בדעתו, אולם הוא לא הצליח להעלות אפילו סברה אחת, שכן בתור החדש חבירו לא שוחח עם אף אדם, ולא הייתה שום סיבה הנראית לעין. לפיכך החליט, כי בהזדמנות הבאה ישאל את חבירו לסיבת העניין.

כשנפגשו לאחר מכן שאל האחד את חבירו לפרש מעשיו. אולם כאן התאכזב, שכן הלה נמנע מלפרט וניסה להתחמק. רק לאחר בקשות חוזרות ונשנות נאות לגלות את אוזנו וסיפר: "בהגיעי קרוב לקופה הבחנתי, שעל ידי הקופה יושבת אחת משכנותיי, אשה שכבר עברו שנים לא מעטות מהחחונה ועדיין לא זכתה לפרי בטן. היות ואני קניתי שם שני בגדים לתינוק, מתנה לאחותי שילדה במזל-טוב, חששתי שמה עלול להיגרם לקופאית זו חלישות הדעת, כשתראה את בגדי התינוקות. לפיכך החלטתי לעבור לתור אחר". כששמע חבירו את ההסבר, דמעות בצבצו בעיניו...

מנויים	הקדשת העלון	לשאלות בהלכה
לקבלת העלון חנם ב- email מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com	נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חיג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א.ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805	לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל' 054-7646633

הרב הצדיק ישראל יצחק משי זהב זצ"ל - נולד בשנת ה'תרמ"א (1881). ענוותן. בעל רוח-הקודש. מקובל. בעל ידיעה עמוקה ויסודית בשורשי הנשמות. הרב קרא על מצחם של הבאים בצל קורתו את רישומי עוונותיהם, ולא אחת הוכיח בתוכחות מוסר, כאשר מגלה הוא לפניהם את צפונות מעשיהם הרעים, עד שבשוש ושבו מסורם. החזיר רבים מעוון. העלה ארוכה ומרפה לפונים אליו. רבים ניגשו אליו ונושעו.

בעל חסד. הסתיר את מעשיו מעיני הבריות. בעל אהבת ישראל עצומה. גם בהיותו קבלן בניין, יחסו לפועליו לא היו כמנהל, אלא כחבר מן השורה. והיה מטה כתף ועוזר לכל אחד. באתרי הבניה דאג לארגן תפילות מנחה בציבור. נפטר בי"ג מנחם אב ה'תשל"ד (1974) בגיל 93. ציונו בהר המנוחות בירושלים.

אביו: ר' צבי.

להלן סיפור שעובד מהספר 'דרך צדיקים', ויש בו כדי להראות ללא צל של ספק כי על הרב שרתה רוח-הקודש. ומעשה שהיה- כך היה: בשנת ה'תרצ"ה (1934), אירע מקרה מסמר שיער בארץ. פעוט בן שלוש שנים, נעלם באורח מסתורי מבית הוריו, ולא נודעו עקבותיו. ההורים המודאגים הזעיקו מיד את המשטרה הבריטית לחפש אחריו, אך הללו העלו חרס בחיפושיהם.

האב האומלל בצער הרב ניסה בכל דרך אפשרית לנסות ולהתחקות אחר עקבות בנו האובד. בייאוש לא היסס לפנות גם ל"ע למכשפים ולמעוננים שיגלו בקסמיהם היכן נמצא בנו, אולם גם צעד זה לא הניב שום תוצאות מעשיות, ומקום הימצאו של הילד נשאר בגדר תעלומה, והוריו בצער איום ונורא על גורל בנו.

חלפו השנים, והאב לא נואש מחיפושיו אחר בנו האובד וסירב להשלים עם חסרונו. והנה, כעבור עשר שנים! שמו של רבינו הגיע לאב, והוא ניגש לביתו של הצדיק הרב משי-זהב. כשהגיע לבית הצדיק, התבונן רבינו ביהודי הניצב מולו, ועוד בטרם עלה בידי היהודי לומר מילה על מטרת בואו, הקדימו הצדיק ואמר לו: "יודע אני שבאת אליי, כדי לגלות היכן בינך נמצא ומה עלה בגורלו. אך זאת אומר לך, בעזרת ה' בעוד שנה ישוב בנך הביתה בריא ושלם, וזאת בתנאי שתחדל מלפנות לקוסמים ולמעוננים".

היהודי נאלם דומיה לנוכח דבריו החותכים של הצדיק, ובלבו תמה, מהיכן ידע הרב, שבאתי אליו עבור עניין זה? אין זאת אלא, שאיש קדוש הוא ורוח-הקודש בוקעת מגרונו. בהתפעלות רבה אין קץ הביע הלה את נכונותו לקיים את דברי הרב כלשונו, ובלבד שיזכה ובנו ישוב לביתו.

כאשר יצא היהודי מביתו של הרב, פנה בנו של הצדיק ושאלו בתמיהה: "אבא, מדוע יצאת היום מגדרך לכבוד היהודי הלז, והודעת לו נסתרות, מבלי שביקשת להתבונן תחילה בכף ידו?" (שכן דרך הצדיק הייתה בענוותנותו להסתיר את רוח-קודשו).

נענה הצדיק בענוות חן ואמר: "מיד כשראיתי את היהודי הכרתי בו, שאם לא אעשה פעולה עצומה, שתעורר את התפעלותו ותרשים אותו, לא יאמין לדבריי, ולא יציית לי לחדול מפנייתו לקוסמים ולמעוננים, לכן נאלצתי לפנות אליו בצורה זו, ודע לך, כי הכל נעשה לתועלת העניין".

ואכן, מיודענו פסק מלשחר לפתחיהם של המכשפים למיניהם והמתין בציפייה דרוכה ובלב נכסף לשוב בנו האובד. הימים חלפו לאיטם והאב מצפה בקוצר רוח שיתקומו דברי רבינו. והנה כעבור שנה נקש על דלת ביתו, נער כבן ארבע עשרה שנים, שנראה כערבי לכל דבר ניצב בפתח הדלת, ובפיו בשורה- שהוא הבן האבוד.

האב הנרגש עד עמקי נשמתו למשמע הבשורה, ביקש מהנער להיכנס לביתו, לשבת על הספה ולספר לו מה עלה בגורלו במשך שנים אלו. סח לו הבן, שבקטנותו, נחטף ע"י ערבים, אשר מיהרו להוציאו מחוץ לעיר וגדלוהו בכפר מרוחק, כשהוא מנותק מכל מגע עם יהודים, עד שבמשך השנים נשכח ממנו מוצאו היהודי (שכן היה בגיל שלוש שנים בלבד כשנחטף!).

והנה בשנה שחלפה, פרצה תגרת ידיים בינו לבין נערי הכפר, והללו ברוב זעמם הטיחו בו בכעס את הכינוי "אתה יהודי!". בתחילה סלד הנער מהכינוי, אולם כאשר נשנתה התופעה מספר פעמים, וגם ילדים אחרים החלו לכנותו יהודי, נכנסו הדברים ללבו והבין, שיש דברים בגו. הוא החליט לברר את הדבר לאשורו, ולאחר מאמצים מרובים הצליח לגלות, שאכן במוצאו משתייך הוא לעם היהודי. הידיעה הממה אותו, ודחף פנימי עוררו לנטוש את מקום מגוריו הנוכחי, ולכתת רגליו בדרכים לגלות את מקום הימצאם של הוריו האמתיים. לאחר חיפושים מייגעים וסיוע הרשויות הממשלתיות, הגיע סוף סוף הנער לקן משפחתו, אשר ממנו נעדר זה אחת עשרה שנים!

סיפור הדברים, זעזע עמוקות את האב, אשר ראה בעליל את התגשמות דבריו של הרב משי-זהב. אך ספק אחד קינן בלבו, בנו האהוב, שהיה כה עדין בילדותו, נראה עתה גס ומגושם כאחד מבני הישמעאלים, ומי ערב לו שזה אכן בנו האמיתי? בצר לו פנה היהודי לרב משי-זהב, והפגישו עם הבן האובד שחזר למועד בו נקב הרב, ויחד עם זאת הביע בפניו את הסתפקותו בדבר זהותו.

אמר לו הצדיק: "לתועלת העניין, שלח והבא לכאן את אחד מבניך הנוספים שבבית, ובעז"ה אברר לך דבר לאשורו". ואומנם, כאשר ניצבו השלושה בבית הרב, הסתכל הצדיק בכפות ידיהם, והראה לאב, כי תווי הידיים של שני הבנים זהים ומיד פנה הצדיק לאב ואמר: "אין לך מה לחשוש ממאומה, זהו בנך האמיתי, השיבהו לחיק היהדות ולמדהו תורה, ושמח באבידה שהחזרה לך משמים כעבור אחת-עשרה שנים!".

מְסִירוֹת נֶפֶשׁ לְמַעַן הַזּוּלָּת

מאז עמד על דעתו היה הצדיק הקדוש ר' ישראל הופשטיין זצ"ל, המכונה "המגיד מקוז'ניץ", חלוש וידוע חולי. סיפור הולדתו לעת זקנותם של הוריו, רבי שבתאי כורך ספרים וזוגתו, ידוע ומפורסם הוא וקשור ל'אור שבעת הימים' הבעל שם טוב הקדוש. מילדות ועד שיבה שוכב היה במיטתו באפיסת כוחות כמעט. כל זאת עד הגיעה שעת תפילה. אז היה מתגבר כארי, ועומד בכוחות, שהדהימו כל רואה ונושא תפילתו שעות ארוכות, ודמעות היו זולגות מעיניו. גם תורתו, אשר למד יומם וליל, הייתה באופן מופלא ביותר.

יותר נגעה בלבבו גזירת הקנטוניסטים הידועה לשמצה. שעשתה שמות בנפשותיהם של ילדי ישראל. באות היו העגלות השחורות, נוחתות לפתע בעיירות וחוטפים ילדים צעירים מחיק אמותיהם בשם החוק ובכוח הזרוע, זורעים יללה וצער בכל בית. שמועות שהגיעו מקסרטיני הצבא סיפרו על מאבקי כוח איומים אותם ניהלו הילדים חסרי הישע, בכדי לא להיגעל במאכלות אסורים ולא להיטמע בין הגויים. כאשר השתחררו מן העול בהיותם בני שלוש שנה או יותר, הרושם הקשה שהשאירו עליהם היה בלתי הפיך.

כוכבי בוקר נצצו בשמיה של העיירה קוז'ניץ. דלת חדרו של המגיד הקדוש נפתחה בלאט ובעדה נכנס משמשו נושא בזהירות ספל קפה עתיר הבל עבור הרבי... קול יללות וצעקות של צער נשמעו בחצר הצדיק. שמע המגיד את קול היללה וביקש במפגיע להכניס את האישה הבוכייה.

כשהיא צוחת נכנסה מרת הנפש והשתפכה: "הוי רבי! אסון ניתך על ראשנו! בני אלימלך נלקח בידי הרשעים. איך תחריש רבי, אל מול פני הרעה? אלימלך שלי נלקח אל הצבא הרוסי!". עשר שנים! ציפו ההורים, העתירו והתחננו, ולתקופת הזמן, כשנולד להם בנם זה לא היו מאושרים כמותם. אלימלך, נקרא שמו בישראל בעת הברית. כולם ברכו את ההורים, שיזכו לראות נחת מבנם זה שהיה יחיד להם. דומה, כי האיחולים והתפילות התאספו כולם והביאו את הברכה.

הנער גדל והיה ברבות הימים לעלם חמודות. מיום עומדו על דעתו היה ירא שמים ומתמיד. שעות ארוכות ישב בבית המדרש כשהוא לומד. דקדוקו בכל דבר היה לשם דבר. אמנם אי אפשר לתאר גודל צערם של הורים שילדם נחטף מהם אל הבלתי נודע מבחינה רוחנית וגשמית, אך צערה של אם זו העומדת עתה ובוכה בדמעות שליש על גורל בנה הוא גדול מכולם. בנה המושלם, שנולד לעת זקנותה, נעקר באחת.

החטיפה בוצעה לפנות בוקר, והוא נישא עתה על כנפיה של העגלה השחורה. ספל הקפה החם היה עדיין על שולחנו של המגיד. הרבי ידע שבלא מעט חמין זה, לא יהיה בכוחו לעמוד ולהתפלל ובכל זאת הכריז בתוקף: "לא אשתה משקה זה, עד שיופיע כאן אלימלך בכל אבריו כשהוא בריא ושלם".

האישה שבה לביתה בתקווה, והרבי אכן לא נגע בספל הקפה. עצם את עיניו ופניו האירו כזוהר הרקיע. ניתן היה להבחין, כי הרבי שרוי הוא בעולמות של מעלה ופועל דברים בכוח השמור לצדיקים, שבכל דור. גם כשחלפו להם כבר שעתיים, היה הצדיק אחוז שרעפים והאם אינה חדלה מלהאמין, כי בנה שוב ישוב.

עברה עוד שעה, מנה לו הזמן החולף כשלוש שעות, ואז הופיע אלימלך בפתח ביתו של הרבי חיזור במעט, מחייך ומאושר. והמגיד גער בו בחביבות: "הן תדע לך בני, שבגינך כוס הקפה שיועדה עבורי התקררה? והמגיד החל מתאר את סדר ההתרחשות בשעות האחרונות בפרוטרוט, ואלימלך נדהם. משל הלה, כאילו שהה הרבי עימו יחד בעגלה השחורה במשך כל אותו הזמן.

החוטפים נכנסו לפנות בוקר אל בית המדרש. טרף קל נגלה לעיניהם. בכל מקום אליו היו מגיעים, היה עליהם להתאמץ, לחפש במקומות מחבוא ולהיות יצירתיים, והנה יושב לו בחור והוגה לבדו בספרים. הם עטו עליו, בלא שיחוש והכניסוהו אל העגלה השחורה. משם מיהרו אל העיירה השכנה. עדיף לסיים את המלאכה בטרם יפציע השחר.

בעיירה השכנה לכדו בחור נוסף אף הוא בבית המדרש והמשיכו. כעבור זמן מה הגיעו לפונדק דרכים ועמדו למנוחה, הן מגיעה להם שעת לגימה. הם הותירו את העגלה, איש לא ייגש אליה. הן הכל מפחדים לעמוד לצידה ולהביט בה. האסירים הצעירים, הפכו לחברים נאמנים, והם מתפללים בכל כוחם למי שאמר והיה העולם. גם המגיד עשה את שעשה. והנה, נפתחה דלת העגלה ודמות לא מוכרת אך קדושה וחביבה עומדת. אליהו הנביא היה! הוא פנה אל אלימלך: "קום ברח מן המקום הזה, כי ישנים עתה האנשים".

אך הלה לא נע ולא זע. המלאך מאיץ בו שוב, אבל הוא מסרב ומצביע על חברו "הן אסיר נוסף אסור כאן- לא אפקירו לבדו", מפטיר הלה בחום ונותר לשבת. ואליהו הנביא חוזר ומבקש, שעת גזירה היא, ואין לו רשות לשחרר את הנער הזה. "עבורך נשלחתי ולא עבורו!". ואלימלך ממשיך לסרב, לא יעזוב את חברו. אין דמו של זולתו סמוק יותר.

פרח לו איש האמת לשמי מרומים, כדי לשאול מה לעשות במקרה זה, הנער מוסר את נפשו ומוותר על חירותו בעבור זולתו. באותה שעה ישב המגיד והפך עולמות עבור אלימלך. התשובה מבית-דין של מעלה אל אליהו הנביא הייתה, כי יש לשחרר את אלימלך בכל מחיר גם אם ישתנו להם בעקבות כך סדרי עולם וחברו ישתחרר אף הוא למרות שנגזרה גזירה. יצאו שניהם מן העגלה ורצו כל אחד לביתו. "אתה רואה אלימלך", חייך אליו הצדיק, "בגלל עקשנותך הרבה, התקרר בינתיים ספל הקפה שלי...".

"אולם", הוסיף הרבי ברוך, "אין ספל הקפה קר כלל, יש בו חמימות רבה, של נער יהודי הדואג לזולתו במסירות ובכל מחיר!".

הרב שמואל בן שמחה דרז"ל הרב מרדכי צחם בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כחון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל	הרב שבתאי בן אסתר אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזיז בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה	לע"נ תנצב"ה	הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל
---	---	---	----------------	--